

CSIKI LAPOK

POLITIKAI HETILAP ÉS CSIKVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Györgyjakab M. utóda könyvkereskedése, hová a lap-szerkesztés részét illető minden közlemény, valamint hirdetések s előfizetési díjak is küldendők.

Megjelenik a lap
Minden Szerdán.
Kéziratok nem adunk vissza.

PHILÓLOS SZERKESZTŐ:
Dr. FEJÉR ANTAL,
GYÖRMEI.

Nyitólérel előfizetlek
soroként 40 fillérről közöltetnek.
Egyes lap ára 20 fillér.

Előfizetési ár:
Egész évre 8 kor. (Külföldre) 12 kor. Félévre 4 kor. Negyedévre 2 kor.
Hirdetési díjak a legelőszóbban számláztatnak

Előfizetési felhívás.

Mióta lapunk nagyobb alakjában a dusabb tartalommal jelenik meg 6 negyed estendő telt el, mely idő alatt a tisztelt olvasó közönség meggyőződhetett arról, hogy egész odaadással igyekeztünk meg felelni azon programnak, melyet első számunkban közre adtunk. hogy annak értelmében teljes önzetlenséggel szolgáljunk a közérdeknek. Hogy ezt jövőre néve is még nagyobb mértékben tehesük, kérjük a közönség szives támogatását s a „Csiki Lapok” 1900-ik év III-ik évfolyamára előfizetést nyitunk az eddigi előfizetési árak mellett:

- Egész évre . . . 8 korona (4 frt.)
- Félévre . . . 4 korona (2 frt.)
- Negyedévre . . . 2 korona (1 frt.)
- Külföldre: 12 korona (6 frt.)

Ugyanezen alkalommal tisztelettel felkérjük azokat, kik az előfizetési díjakkal hátrálékban vannak, hogy a hátrálékos összegeket kiadóhivatalunkhoz (Györgyjakab Márton utóda könyvkereskedése) beiktudni szivekedjenek.

A „Csiki Lapok”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Olvasókörök.

A nemzet öntudatos polgárokban él. Minél nagyobb a polgárok értelmi fejlettsége, minél tanultabb az egyszerű nép, annál inkább él, vagy legalább kellene élnie benne a közszelleme, a közügyek iránti érdeklődésének, annál több részvételt biztosíthatunk számára a törvényhozó, kormányzó és bírói hatalomban.

Olyan öntudatról van itt szó, melylyel minden állampolgárnak bírnia kellene, a kit a nemzet közigazgatói gyakorlására feljogosít. Arról az öntudatról, mely a valószínű hazafias érzületét ölelegeti, midőn képviselőt választ, midőn állampolgári legszentebb jogát érvényesíti; arról az öntudatról szól, melynek minden polgár lelket át kellene hatnia, midőn polgártársra bocsátja, vagyona és élete fölött itéletet mond.

A „CSIKI LAPOK” TARCZÁJA.

Két álom.

I.
Virágokkal bímzett réten
Gondtalanul jártam,
Illatozó kristály harmat
Füredőzt a lábam’...

De nyomdokim áldozata
Sok ezer virág lett:
A tájdalom átka szögött
A két hóna felett...

Csak álom volt... Oh, Istenem,
Hála, hogy nem való!
Könyvből halászni a gyönyört —
Gyáva szívnek való.

II.

A tomboló véz határán
Küzdő karral jártam,
Éles kavics, gonosz tövis
Vérez meg lábam’...

De virágzott a nyom, melyre
Hullott sebem vére:
Fénypalástot vont az áldás
A bánat egére...

Csak álom volt... Oh, Istenem,
Bár lett volna való!
Vérszini nagy, diós csózlét —
Férdő szívnek való.

Hábador.

Megnyitó beszéd).

Mélyen tisztelt Ön-pó Közönség!

Fiatal a nagy Magyarországnak az a korszaka, melyről ma itt meg akarunk emlékezni; fiatal, de értékre nézve nem igen van, ami régi értékekben fölülte álljon és megvívhatná vele a versenyt akár a gondolatnak, akár az érzelmeinek rovatáról legyen szó.

Megmagyarázhatlan, szavakba nem foglalható felindulás létezt eremben mikor visszapihentek a felszabadhoz közeledő évekre, melyek alatt mi magyar nők, a várakozás, megbeáld nagy dolgokat csodás otthonunkból szemléltek és majd égő honleányi érzelmekkel, majd bámuló lelkesedéssel vesztgettek lelkünk a látótalon. Akár hová vetez szemjeimet a hazában, nem látok egyebet rohamos fejlődésnél, lobogó tüzkatlanokból főlálló gőzszlopokat izsik a kéklő égből, csillogó szeszfény az ég vilámaiból elorzott tündéri fény vakítja a járókelők elégtől tekintetét, miriad hajó és fogat szállít ide-oda bölcsöket, előkelőket; szíveinknek édes a magyar szó, mely mint illatos áram foly körül bennünket, és meszerzi, ami a dalok hazában estünkint hallani boldogan gyűlünk össze. Megárad a szívnek édes, andalító érzéséről a bámuló szem és az csöppenkint, csodásonban hall alá az ölkünkben összekulcsolt kézzel, mely mintegy imádkozni látszik valakire!

A gyöngyök a miénk, a korona az övé!
Nem kell azt kérdezni, mi a korona ő neki, mi a gyöngy nekünk. Együtt érzve egy-egy hálás mosolyban találkozik ez a sokat szenvedett nemzet sokat szenvedett fejedelmével.
Am, nem a korona az, ami összefűzi szíveinket a magyar király szívével. Nem! A szív az, ami összefűz bennünket a koronával. Soha a rideg ész nem tudna meletet adni. Pedig az evangélium szavaival elmondhatjuk egymás között: „Nem éreződ, mint meledelt meg szívünk, míg köztöttük vala!”
A szív melege, a szent szeretet az, ami bennünket is ide gyűlített ma; az vízi imádkolt Isten trónja elé; az vezeti a trón számolyozók lépteinket, az feszíti, azeselőntja munkára a magyar nép kezét; az önti a művészt vásádjába és ecsetébe az eszme alakító anyagát, a lelkesedést, az teremt, az életet, az ad a léleknek szárnyát, az ajaknak édes szót és édes dalt. A hatalom mely égen földön épít, nővel, szépit öiel, a szent

Ki az a valaki?! A magyar, koronás király! A magyar király szívéből, közvetlenül abból fakadt mind ez a fény, mind ez az öröm, mind ez a megelégedés. Az idők mely tengereben egy ritka szép gyöngygyaklyó ez a királyi szív! Mi, mi magyarok voltunk a sorstól legyeit gyöngyhalászok, akik ebből a szebbnél szebb gyöngyöket, hogy amig egyfelől az ő felkeni fejére koronája ékességéül rakjuk, addig a mi szívünk és a mi szemünk is elég gyöngyöt vett onnan, hogy öröm és pompa jelvényeül magunkra is rakjuk.....

A gyöngyök a miénk, a korona az övé!
Nem kell azt kérdezni, mi a korona ő neki, mi a gyöngy nekünk. Együtt érzve egy-egy hálás mosolyban találkozik ez a sokat szenvedett nemzet sokat szenvedett fejedelmével.

Am, nem a korona az, ami összefűzi szíveinket a magyar király szívével. Nem! A szív az, ami összefűz bennünket a koronával. Soha a rideg ész nem tudna meletet adni. Pedig az evangélium szavaival elmondhatjuk egymás között: „Nem éreződ, mint meledelt meg szívünk, míg köztöttük vala!”

A szív melege, a szent szeretet az, ami bennünket is ide gyűlített ma; az vízi imádkolt Isten trónja elé; az vezeti a trón számolyozók lépteinket, az feszíti, azeselőntja munkára a magyar nép kezét; az önti a művészt vásádjába és ecsetébe az eszme alakító anyagát, a lelkesedést, az teremt, az életet, az ad a léleknek szárnyát, az ajaknak édes szót és édes dalt. A hatalom mely égen földön épít, nővel, szépit öiel, a szent

terület, hogy ki ő, miért él, van-e szerepe az államban, vajjon puasztán gépezet-e, vagy organizmus, a mely érez, gondolkodik és akar. Az iskolán és templomon kívül a nép tanítása és nevelése a gyakorlati életben: ez az olvasókörök hivatása, melyet ha igazán betöltenek, nemcsak a közigazgatás, kormányzat működését könnyítik meg, hanem a nép vagyonsodásának, jólétének forrásai lesznek.

A munka megkezdésének, az együttvértartozás, a barátság érzetének ápolása, a közös érdek, a humanizmus és emberi méltóság fogalmának ébresztése, tisztázása, a hazafias öntudat erősítése, fenntartása, ezek azon szép célok, melyeket a nép kebelében alakuló olvasókörök tapintatos és öntudatos vezetés mellett idővel megvalósíthatnak.

Bartha Balázs.

Párisi levél.

(Béni tudósítások.)

Páris 1900. jun. 4.

Napok óta szakadt az eső, ez az oka annak, hogy a kiállítás jegyek ára leszállt 56 centimezre. De mibőllyt kiűt a nap, okvetetlen felgrik egy sors-vel, aztán kitével s ha a közél jövőben talán a cár atyuka is betá-lhá toppanni, gy bizonyára tolesedik az ut-zaki büziánerek édes álma s az apró czikkék egy frankon fognak állani, a kövér bonnok teher nélküli tulajdonosa pedig, vérmes remek-nyekkel nézhetnek a sorsukra elé. A mig be nem bornt a Szajna felett az ég 250, sőt volt nap, a melyen 300 ezer ember látogatta a vilá-gkiállítást. No de nem kell kétségbe esnünk, nemokára kibúknak a ragyogó nap s akár meg is föhotték a nagy tolongásban, a kis czikkék, apró czikkék pedig egy szállnak fel fele, mint Jákob létras angyalai.

1900. június 4-ét írjuk már, de a világ-kiállítás munkálatainak befejezéséről még nem beszélhetünk. Talán július végén teljesen késznek lesznek a munkálatok, előbb bajorban.

Nemokára befejezik Reclius óriási föld-gömbjét, a melyhez nagy lármával fogtak, a reklámban majd belehasadt, úgy verték e meny-kő nagy golyóis mellett. Mi lett belőle? Hát kérem alásan, tisztelt és becselt franczia színek, de bizony ezzel a globussal csakót szültek. Eredetileg egy spekuláltak, hogy ez legyen az 1900. évi vilá-gkiállítás „clou”-ja a kivite-lésében nagyságban elensúlyozta” az Eiffel to-rony nagyszerűségét, a mely 1889-ben ámulatba

szerepet az arany kapocs, mely nyagot és alá-ztatott, hatalmasat és gyámoltalt, merészt és félelmet jót és ingatagot összetartva, meg-alkotja azt az összességet, melynek szép neve: az otthon, a haza.....

A haza!! A haza mindenk felett, tisztelt ünneplő közönség. A hazát adta vissza nekünk ezen a napon a magyar király nagy szíve.

Forgó örvénybe szédültünk a félelem örvényébe, mikor a nagy felajánlás óta csónd lett újra..... Aggódnak lelkük az érá, amely jó-vendő volt és egyikünk nem merte ajkaira venni ezt a nagy kérdést: Mi lesz most?!

Ime! A mai nap meghozta a feleletet: egy nap súdította dombot előtte a feleséges nagy folyó- val a dombon egy szt. István mezébe öltözött tönészes alakot, ezen a fényes koronát a kesz-ben egy villogó kardot.... Ott látom magam előtt a nagy és feledhetetlen jelenetet. És nekem egy letszik, látok a tönészes alak felett, magasan a felhő között; mintha előtönnék egy glóriával körülomlott aggastyán, aki arany betűkkel írja az égbőlra: „Ha Isten velünk, ki ellenünk!” Nekünk tehát csak egy lehet a tőrekvésünk: elnyerni, hogy velünk legyen az Isten! Oh, engedje meg a nagy Egész hatalmuk Ura, hogy az aranyírás mondata paizsal szolgáljon, mely-lyel megvédi a magyar király nagy népét és a magyar nép a magyar koronás királyt, akit a jó Isten sokáig élteszen. Éljen.

*) Tartotta Ráczner Józsefné, igazgatónő a polg. iskolánkban I. hó 8-án, a koronázás évforduló alkalmával rendezett ünnepélyen.

